

Jaume I en la producció estellesiana

Paraules clau: Vicent Andrés Estellés, Jaume I, Renaixença, El forn del Sol, Mural del País Valencià

El 1952 va ser un any clau en la producció de Vicent Andrés Estellés, ja que el 3 de juny va presenciar el trasllat de les despulles mortals del rei Jaume I des de la Catedral de Tarragona fins al Monestir de Poblet. A partir d'aquest moment Estellés començà a escriure en català, abandonant el castellà utilitzat fins ara en alguns poemaris anteriors i, sobretot és a partir d'ara que va emprendre un nou cicle temàtic sobre el Conqueridor, seguint la línia iniciada pels renaixentistes un segle abans, però donant-li un toc diferent. Des de 1952 el rei apareix en textos periodístic, en prosa, com per exemple en *El forn del Sol* (1986) i en poesia, convertint-se en una constant en la producció estellesiana al llarg dels anys. Jaume I en els textos estellesians adquireix diverses connotacions: representa, en primer lloc, l'arribada de la llengua nacional del País Valencià i esdevé la personificació tant de la llengua com del país; altres vegades, el jo poètic s'apropia de la veu del rei i ens narra les seues cròniques i l'arribada a València; i, altres vegades, és una mena d'espectador de la reconstrucció i de la reedificació del País Valencià després de la dictadura contada per Estellés a través sobretot del *Mural del País Valencià*.

Per tant, és interessant analitzar com Estellés va desenvolupar i emprar aquesta figura tan ancorada a l'imaginari col·lectiu dins de la seua producció. La imatge del rei serveix com a testimoni de la reconstrucció del país, i també per a contar la història del poble als lectors, crear consciència històrica i, alhora, reflexionar sobre la situació que s'estava vivint al País Valencià en aquells anys.

Línia temàtica: Vicent Andrés Estellés: poeta, intellettuale, simbolo antifranchista